

и правов ред на страната, Вапцаров е подведен под съдебна отговорност по чл. 7 от ЗЗД. Делото бе насрочено за разглеждане на 17. X. 1941 г. и се гледа в грд. Разлог от състав на Неврокопския обл. съд. В Банско Вапцаров пристигна с неговия адвокат Кирил Николов, един ден преди горната дата. За негови свидетели той бе посочил другарите Войно Юнчев и Д. Зайков. Нашата задача бе да докажем пред съда, че Вапцаров не е подбуждал нито устно нито писмено народа против властта и против отделни слоеве и класи. Уговорихме всички подробности по делото.

В тия предпроцесни дни полицията в Банско отново беснееше. Полицая и сътрудници на полицията непрекъснато сновяха пред и зад нас, провокираха ни и ни предупреждаваха, че ще ни интернират ако се обявим в защита на Вапцаров. Полицията искаше Никола да бъде осъден и изпратен в затвор. Сутринта на 17 октомври Н. Вапцаров, Кирил Николов и Д. Зайков с фойтона на Георги поп Тодоров от Банско потеглихме за Разлог. Вапцаров бе в добро настроение, макар че всички бяхме убедени, че го очакват две години затвор. Бодрият му външен вид и присъщата Вапцарова усмивка отразяваха неговото спокойствие и самоувереност. Той се радваше на топлия и приятен есенен ден. Хвърляше погледи към побелелите вече върхове на Рила и Пирин. Наслаждаваше се на тишината в Разложкото поле и с пълни гърди вдъхваше хладния прозрачен въздух. Неговата бодрост се пренесе и сред нас и неусетно стигнахме в Разлог. В съдебната зала имаше другари от града и от цялата околия, дошли да видят и поздравят Вапцаров, да присъствуват на процеса и да чуят присъдата. При влизане в залата Никола поздрави познатите си другари усмивна им се и техния отговор на поздрава му вдъхна нови сили. Никола всякаш се намираше сред другари на съвещание, а не в съдебна зала и то им подсъдим.

След извършване на обичайния съдебен ред, председателят на съда даде ход на делото. Прочетен бе обвинителния акт. Вапцаров знаеше съдържанието му от по-рано и посрещна прочетеното съвсем спокойно, но публиката изрази неудобрение чрез раздвижване и тихо говорене помежду отделни другари. Ние, неговите свидетели, потвърдихме пред съда, че през престоя на Н. Вапцаров в Банско не е провеждал агитация против властта и не е използвал стих. "Селска хроника" за тая цел. Ние също доказвахме пред съда, че в Банско Вапцаров се е срещал с негови роднини и познати и е готвил литературно-музич. забава, която бе забранена от полицията.

Съдът прочете показанията на писателя Св. Минков, разпитан по делегация по делото, като свидетел посочен от Вапцаров. Писателят Св. Минков бе намерил в себе си сили и мъжество да даде правдива характеристика на Вапцаров като поет и човек, оценка за литературното му творчество. Нека и на днешния спомен за Вапцаров да припомним някои мисли на писателя Минков: "Познавам добре творчеството на подсъдимия. Аз като писател мога да